

RÁKOS SÁNDOR

A bűnhődés

*itt jöttem
valamikor
ezer lábbal
léptem
ezer szemmel
láttam
ezer füllel
hallottam
tízezer kézzel
fogtam
százezer ujjal
tapintottam
erőm
eget ostromolt
most
botladozom
emésztő napod alatt
zsákbordó
aki nehéz súlyt cipel
lábam
megrogyan
vakon
a látásra
süketen
a hallásra
bénán
a fogásra
zsibbadtan
a tapintásra
erőm elpárologott
emlékeim*

*lakatként
önmagukba csukódnak
fejem fölött
a nap kialszik –*

*bűnhődnöm kell
mielőtt az éj fedele
reám csapódna*

Múltba-merülés

*régi magam emlékjelei
nagy terek monszunszelében
szétlazuló alakzatok*

*rabságom egyre szűkülő
aknáin süket mélységekbe
keszon nélkül amíg leszállok
vagytok-e még a sűrített nyomástól
orromból és fülemből vér szivárog*

Kertben

*jégeső dobszava kert növényi mártírium
hullanak fehér nárciszok ingre vetkőztetett elítéltek
virágok torkán átcsap a láng
gyanútlan önfeláldozás*

Köszöntjük a Kossuth-díjas költőt!